

Я сьогодні чергував удень
і проминув лілові хмари
Що після грому
І замість того щоб привітати прекрасне
в той мент море
Я будував храми.
У вікно я бачив золоті плями і срібні блиски
Що впали в бухту
Пастель олія акварель в моїй душі скипли
А захід тухнув
Дощ пройшов
якось несміливо зникли незадоволені хмари
Танучим громом.
Ах як було тоді, що було тоді над морем
В тій панорамі?

11. VI. 1916. Владивосток

[З циклу «Осінь рана», 1915–1916.](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990.](#)